

Έχοντας περάσει τα τελευταία 15 χρόνια της ζωής μου σε μια ισραηλινή φυλακή, έχω υπάρξει μάρτυρας και θύμα του παράνομου συστήματος που αφορά τις μαζικές και αυθαίρετες συλλήψεις και την κακομεταχείριση Παλαιστινίων κρατουμένων.

Έχοντας εξαντλήσει όλες τις άλλες επιλογές, αποφάσισα ότι το μόνο είδος αντίστασης είναι η απεργία πείνας. Περίπου **1.000 Παλαιστίνιοι κρατούμενοι** αποφάσισαν να λάβουν μέρος σε αυτήν, η οποία είναι η πιο ειρηνική μορφή αντίστασης που υπάρχει. Ο πόνος επηρεάζει τους ίδιους τους συμμετέχοντες στην απεργία και τους αγαπημένους τους, με την ελπίδα ότι τα άδεια στομάχια και η θυσία τους θα συμβάλουν ώστε το μήνυμα να αντηχήσει πέρα από τα δικά τους σωματικά όρια. Δεκαετίες εμπειρίας έχουν αποδείξει ότι το απάνθρωπο σύστημα αποικιοκρατικής και στρατιωτικής κατοχής του Ισραήλ έχει ως στόχο να λυγίσει το πνεύμα των φυλακισμένων και του έθνους στο οποίο ανήκουν, προκαλώντας σωματική ταλαιπωρία, χωρίζοντάς τους από τις οικογένειες και τις κοινότητές τους και χρησιμοποιώντας ταπεινωτικά μέτρα ώστε να τους αναγκάσει να υποταχθούν. **Παρά τα μέτρα που υιοθετούν, δεν θα υποκύψουμε.**

Ήμουν μόλις **15 ετών όταν φυλακίστηκα για πρώτη φορά**. Ήμουν **18 ετών** όταν ένας ισραηλινός αστυνομικός με ανάγκασε, ενώ ήμουν γυμνός στην αίθουσα ανακρίσεων, να σταθώ με τα πόδια ανοιχτά, πριν με χτυπήσουν στα γεννητικά μου όργανα. Λιποθύμησα από τον πόνο και από την πτώση προκλήθηκε μια μόνιμη ουλή στο μέτωπο μου. Ο ανακριτής με περιέπαιζε, λέγοντας ότι ποτέ δεν θα τεκνοποιήσω, γιατί άνθρωποι σαν εμένα γεννούν μόνο τρομοκράτες και δολοφόνους. Λίγα χρόνια αργότερα, όταν γεννήθηκε ο πρώτος μου γιος, ήμουν και πάλι φυλακισμένος, ξεκινώντας απεργία πείνας. Αντί για γλυκά που συνήθως κερνάμε για να γιορτάσουμε το ευτυχές γεγονός, έδωσα αλάτι στους άλλους κρατούμενους.

Ο γιος μου όταν ήταν μόλις **18 ετών**, με τη σειρά του συνελήφθη και πέρασε τέσσερα χρόνια στις ισραηλινές φυλακές. Ο μεγαλύτερος από τα τέσσερα μου παιδιά είναι τώρα ένας άνδρας 31 ετών. **Ωστόσο, είμαι ακόμα εδώ, συνεχίζοντας αυτόν τον αγώνα για ελευθερία μαζί με χιλιάδες φυλακισμένους, εκατομμύρια Παλαιστίνιους** μαζί με την υποστήριξη τόσων πολλών ανθρώπων σε όλο τον κόσμο.

Το Ισραήλ έχει χτίσει σχεδόν όλες τις φυλακές του στο εσωτερικό του, αντί στα κατεχόμενα εδάφη. Με αυτόν τον παράνομο και βίαιο τρόπο, επιχείρησε να περιορίσει τις οικογενειακές επισκέψεις και να ταλαιπωρήσει τους κρατούμενους μέσα από πολύωρες μεταφορές σε αντίξοες συνθήκες. Μετέτρεψε βασικά δικαιώματα που έχουν κατοχυρωθεί από το Διεθνές Δίκαιο -συμπεριλαμβανομένων και κάποιων που κατοχυρώθηκαν μέσα από προηγούμενες απεργίες πείνας- σε προνόμια που οι σωφρονιστικοί υπάλληλοι αποφασίζουν να μας χορηγήσουν ή να μας στερήσουν.

Σύμφωνα με τον Παλαιστινιακό Σύλλογο Φυλακισμένων, περίπου **200 Παλαιστίνιοι αιχμάλωτοι έχουν χάσει τη ζωή τους από το 1967**. Τις τελευταίες πέντε δεκαετίες, περισσότεροι από **800.000** φυλακίστηκαν ή κρατήθηκαν από το Ισραήλ. Σήμερα, περίπου **6.500** εξακολουθούν να είναι φυλακισμένοι. **Δεν υπάρχει σχεδόν καμία οικογένεια στην Παλαιστίνη που δεν έχει υποστεί τα δεινά που προκάλεσε η φυλάκιση ενός ή περισσότερων μελών της.**

Το Ισραήλ έχει θεσπίσει ένα διπλό νομικό καθεστώς, μια μορφή δικαστικού apartheid, παρέχοντας εικονική ατιμωρησία στους Ισραηλινούς που διαπράττουν εγκλήματα κατά των Παλαιστινίων. Τα Ισραηλινά δικαστήρια είναι μια παρωδία δικαιοσύνης, υποχείρια της αποικιοκρατικής και στρατιωτικής κατοχής. Σύμφωνα με το υπουργείο Εξωτερικών, το ποσοστό των Παλαιστινίων που καταδικάζονται στα στρατιωτικά δικαστήρια είναι σχεδόν **90%**. Και όλα αυτά με έναν μόνο στόχο: να θάψουν τις νόμιμες επιδιώξεις ενός ολόκληρου έθνους.

Όμως, οι φυλακές του Ισραήλ έχουν γίνει το **λίκο ενός διαρκούς κινήματος για την Παλαιστινιακή αυτοδιάθεση**. Αυτή η νέα απεργία πείνας θα καταδείξει για άλλη μια φορά ότι το κίνημα των κρατουμένων είναι η πυξίδα που καθοδηγεί τον αγώνα μας, **τον αγώνα για Ελευθερία και Αξιοπρέπεια**, το όνομα που έχουμε επιλέξει για αυτό το νέο βήμα **στο μακρύ δρόμο προς την ελευθερία**.

Το Ισραήλ προσπάθησε να μας χαρακτηρίσει όλους ως τρομοκράτες για να νομιμοποιήσει τις παρανομίες του. Σε αυτό το πλαίσιο, το δικαστήριο με καταδίκασε **πέντε φορές ισόβια και σε 40 χρόνια φυλακή σε μια δίκη-παρωδία, που καταγγέλθηκε από τους διεθνείς παρατηρητές**.

Το Ισραήλ δεν είναι η πρώτη δύναμη κατοχής ή αποικιοκρατίας που καταφεύγει σε τέτοιες ενέργειες. Κάθε εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα στην ιστορία του μπορεί να ανακαλέσει παρόμοιες πρακτικές. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο **πολλοί άνθρωποι που έχουν**

**αγωνιστεί κατά της καταπίεσης, της αποικιοκρατίας και του απαρτχάιντ
στηρίζουν τον αγώνα μας. Η αλληλεγγύη τους εκθέτει την ηθική και πολιτική
αποτυχία του Ισραήλ.**

Ο Μαρουάν Μπαργούτι είναι αγωνιστής της παλαιστινιακής αντίστασης και εκλεγμένος
βουλευτής που συνελήφθη κατά τη δεύτερη Ιντιφάντα

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 29.4.2017